

Sepulcre Megalític dels Plans de Ferran

Argençola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plans de Ferran
Emplaçament
Alçada: Situat a l'indret del Plans de Ferran. Carretera C-241 km 14,5. 723

Coordenades:

Latitud: 41.56921
Longitud: 1.45364
UTM Est (X): 371072
UTM Nord (Y): 4603102

Classificació

Número de fitxa 08008 - 59
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Prehistòric Edats dels Metalls Antic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari CC.AA :3339
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada
Titular: 08008A009001230000IH
Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. IN SITU S.C.P.
Data de registre de la fitxa: dc., 30/03/2011 - 02:00

Descripció

Aquest sepulcre és de tipus petit quadrangular i tancat, format per una llosa de capçalera, i una a cada costat formant els laterals, dues de més petites com a tancament i la de la coberta que conserva un gravat en forma de creu, d'època incerta. És un sepulcre múltiple, en el qual es van enterrar fins a 9 individus, acompanyats de vasos ceràmics i objectes d'ornament. És del Bronze antic-mitjà i per tant corresponent al II mil·leni aC.

Observacions:

Actualment hi ha controvèrsia sobre la propietat del Dolmen. Uns estudis de delimitació entre termes municipals duts a terme per la Generalitat han revelat que el sepulcre està a la comarca de la Conca de Barberà i no a la de l'Anoia. El sepulcre megalític, conegut com Plans de Ferran, fins ara localitzat a Argençola, es troba en realitat dins dels límits de Santa Coloma de Queralt. És a dir, el monument funerari ha passat de la demarcació de Barcelona a la de Tarragona.

Història

A començament de l'Edat del Bronze l'home deixa de viure a l'aire lliure o en abrics i comença a establir-se en valls que possibiliten el conreu, en poblats formats per cabanes circulars. És el moment que comença a mesurar el temps mitjançant l'observació atenta del sol i de les estrelles. La població creix i s'inicien els canvis socials, polítics i religiosos que havien de menar a la civilització urbana. Així les creences a l'entorn de Més Enllà, van fer que els seus monuments sepulcrales, anomenats dòlmens, i els ritus funeraris formessin part indissoluble de la vida quotidiana. Testimoni d'aquest període que abasta entre els IV i II mil·leni aC. són aquestes grans tombes monumentals.

El sistema per a la seva construcció es basava en l'arrossegament dels blocs de pedra amb cordes fins a un talús de terra; una vegada a dalt es deixava caure la llosa verticalment dins d'un forat fet prèviament i es falcava amb pedres i terra. Així es muntava la cambra i amb la mateixa tècnica del talús es situava la pedra de la coberta.

